

фінансування експорту України в ході подальших ринкових перетворень в економіці. Тому в процесі вдосконалення діючої податкової системи України в напрямку посилення її стимулюючого впливу на національних суб'єктів ЗЕД доцільно вивчити й апробувати такі альтернативні форми їх податкового заохочення, як [2, с. 34]:

- розробка комплексу заходів щодо зниження непрямого оподаткування експорту послуг і приведення механізму регулювання відповідно до міжнародних вимог;

- скасування ПДВ на вироби, що виготовляються за ліцензіями як для зовнішнього, так і для внутрішнього ринку. Це дозволить ліцензійній продукції стати більш конкурентоспроможною (у порівнянні з витратами виробництва українське підприємство-ліцензіат має додаткові витрати щодо сплати ПДВ і мита на імпортовані комплектуючі);

- скорочення розмірів державного мита при розгляді в господарських судах позовів, пов'язаних з виробництвом і наступним експортом товарів і послуг.

Таким чином, податкова система України проходить серйозну перевірку часом у тій економічній ситуації, яка склалася сьогодні як у державі, так і за її межами. Головним її недоліком є нерівномірність розподілу податкового навантаження між суб'єктами оподаткування, необґрунтовані ставки податку, постійні зміни в податковому законодавстві, а в кінцевому підсумку, відсутність науково-обґрунтованої концепції доходів держави.

Література:

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991 № 960-ХІІ (960-12) зі змінами та доповненнями.
2. Гребельник О.П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності / О.П. Гребельник. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 696 с.
3. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств : навчальний посібник / [Ю.Г. Козак, Н.С. Логвінова, І.Ю. Сіваченко та ін.]. – 2-ге вид., переробл. та доповн. – К. : Центр навч. л-ри, 2006. – 791 с.
4. Кіян О.В. Методи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні / О.В. Кіян // Митна справа. – 2007. – № 2. – С. 13-16.

РИСКИ И ВОЗМОЖНОСТИ ПРОЦЕССА ГЛОБАЛИЗАЦИИ ДЛЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Пилипенко А.В.

*Научный руководитель: Болотова Т.Н., к.э.н, доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

Глобализация – это сложный, противоречивый по своим последствиям процесс, во время которого формируются общемировые принципы жизненного устройства. Глобализация проявляется как взаимозависимость стран и народов с точки зрения экономики, информации, безопасности.

Развития глобализации способствуют различные факторы.

Существенным является технический прогресс, влияние которого может быть рассмотрено на примере транспорта и техники связи, способствующих снижению затрат на осуществление трансакций.

Среди экономических факторов должны быть выделены постепенное снижение ограничений в торговле товарами, чему особенно способствуют принципы Мировой Организации Торговли и либерализация рынка капитала на основе внедрения и распространения конвертируемости национальных валют.

Экономическая глобализация – это целостность и единство мирового хозяйства, в основе которого – усиление открытости национальных рынков, углубление международного разделения и кооперации труда, растущая институционализация экономической сферы, увеличения объемов и диверсификации структуры международной торговли, международные прямые и портфельные инвестиции в национальную экономику и рост роли Интеллекта, информации, технологий, менеджмента и маркетинга.

Финансовая глобализация создает для экономики Украины важные преимущества, которые заключаются в:

- расширение связей с основными участниками глобального финансового рынка - ТНК и международными финансовыми организациями;
- увеличение инвестиций (которые регулируются прежде всего глобальными ТНК);
- увеличение финансовой помощи со стороны международных финансовых организаций (в частности. МВФ);
- увеличение доступа к новым технологиям, в том числе технологий операций на финансовом рынке.

Финансовая глобализация создает для экономики Украины серьезные риски и угрозы, в частности:

- финансовой выгоды глобализации распределяются неравномерно, и развитые страны имеют больше возможностей воспользоваться ими, чем страны с транзитивной экономикой, в частности Украины;
- опережающее развитие глобального финансового рынка повышает зависимость стран с транзитивной экономикой от изменений на глобальном рынке, а возможности украинского государства влиять на эту зависимость уменьшаются;
- зависимость национального финансового рынка от глобального усиливает процессы вывоза капитала, увеличивает внешний долг И, вследствие этого, может привести к потере экономического суверенитета государства;
- рост сложности системы глобального финансового рынка повышает общую нестабильность этой системы, а мобильность финансового капитала становится предпосылкой финансовых кризисов, которые через взаимосвязь национального и глобального финансовых рынков могут распространяться в Украине.

Украина выходит на новый этап своего развития, главными признаками которого должны стать экономический рост и становление гражданского общества. Залогом успешного развития нашего государства в XXI веке является целенаправленная деятельность в направлении прогнозирования и своевременной нейтрализации влияния негативных факторов на ее экономическую безопасность.

Оживление мировой экономики, которое отмечается сегодня, не имеет однозначного влияния на Украину.

Среди позитивов можно определить то, что в той или иной мере западный капитал будет работать с Украиной, хотя условия и принципы такой работы, естественно, претерпевают изменения.

К негативам можно отнести исторические условия такого оживления – сейчас страны Запада более зациклены сами на себе, а не на поиске возможностей работы с рискованными рынками, к которым относят и Украину.

В любом случае, Украина не может и не будет играть ведущую роль в процессе распределения экономического влияния в мире. Все что ей осталось – найти свое оптимальное место с тем, чтобы минимизировать негативные влияния финансовой глобализации на свое будущее.

Литература:

1. Кваша С., Патика Н. Направления и проблемы интеграции Украины в мировой экономический простор. // Экономика Украины. – № 9. – 2001. – С. 77-81.
2. Клочко В. Глобализация и ее влияние на страны с переходной экономикой. // Экономика Украины. – № 10. – 2001. – С. 51-58.
3. Соколенко С.І. Глобализация и экономика Украины. – К.: Логос, 2008.
4. Щербина О.В. Проблемы глобализации мировой экономики // Финансовая консультация. – № 15. – 2001. – С. 14 –17.

ОГЛЯД ГЕНДЕРНОЇ НЕРІВНОСТІ У СВІТІ (ЗА МАТЕРІАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ)

Пурдя К.В.

Науковий керівник: Шевченко І.Ю., к.е.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Гендерна нерівність – це нерівність у можливостях чоловіків і жінок, що згідно міжнародної методики вимірюється за допомогою однойменного інтегрального індексу. При цьому вимір гендерної нерівності здійснюється у трьох напрямках: 1) репродуктивне здоров'я чоловіків і жінок; 2) розширення прав і можливостей чоловіків і жінок; 3) можливості чоловіків і жінок на ринку праці. Значення індексу гендерної нерівності коливаються від 0 (абсолютна рівність чоловіків і жінок у суспільстві) до 1 (абсолютна нерівність чоловіків і жінок у суспільстві). Вимір цього показнику здійснюється лише з 2010 року.